

Καλοτάξειδος καὶ ἔχων δόσις τὰ ἀξιοπαρατήρητα προτερήματα τῶν ταχυπλόων ιστιοφόρων, τὰ δόποια είνε γνωστὰ μὲ τὴν γνενικὴν ὄγομασίν κλίπτερος, ἐβαστοῦσε καλὰ στὰ πανιά, καὶ δὲν θύξειλατο περισσότερον καιρὸν ἀπὸ τρεῖς ἑβδομάδας δύος διεινόση τὴν ἀπόστασιν ἀπὸ τὴν Ἰρλανδίαν ἔως τὰς Ἀντίλλας, ἀνὴ μπουνάτσα δέν τον ἔκαμενε ν' ὄργοπορήσῃ.

Ἄπὸ τὸ πρώτον ἀκόμη ταξεῖδι του, δι «Γοργός» εἶχεν ως κυβερνήτην τὸν πλοίαρχον Πάξτων καὶ ως ὑπαρχοντὸν ὑπόπλοιαρχον Δάβις, ως πλήρωμα δὲ ἔννέα ναύτης, ἐπαρκές προσωπικὸν ὅγλαδη διὰ τὸν χειρισμὸν ιστιοφόρου τέσης χωρητικότητος. Κετὰ τὸν δεύτερον διάπλουν, ἀπὸ Λίθερπουλ εἰς Καλκούτταν, τὸ προσωπικὸν ἕκενον εἶχε μείνη ἀμετάβλητον: οἱ ἔδιοι ἀξιωματικοί, οἱ ἔδιοι ναῦται. Τὸ ἔδιον εἶχε μείνη καὶ διὰ τὸ ταξεῖδι μεταξὺ Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς. Ο πλοίαρχος Πάξτων ἦτο λαμπρὸς ναυτικός, εὐτυγίδητος καὶ φρόνιμος, τὰς καλλιτέρας δὲ συστάσεις εἶχε λάδη δι' αὐτὸν ἡ κυρία Σέμουρ. Οι γεάροι ὀριστεῖς καὶ ὁ Μέντωρ των θαύματος εἰς τὸν «Γοργόν» δόλας τὰς ἀναπούσεις καὶ δέλην τὴν ἀσφάλειαν διὰ τὴν ἐκδρούμην των εἰς τὰς Ἀγίλλας.

Διστυχῶς δι «Γοργός» δέν εἶχε πλέον κυβερνήτην τὸν πλοίαρχον Πάξτων. Τὸ πλήρωμα του εἶχε σφαγὴ εἰς τὸ ἀγκυροβόλιον τοῦ ὄρμισκου Φάρμαρ. Τὸ πλοῖον εύρισκετο ὑπὸ τὴν κατοχὴν τῶν πιερατῶν τοῦ «Χάλιφαξ».

Μόλις ἔφεζεν ἡ αὐγὴ, ὁ Χάρρης Μάρκελ ἀποβιβάσθη τὸ πλοῖον, τὸ δόποιον εἶχεν τὴν λεπτομέρειαν τὸ πλοίον εἶχεν τὴν κατοχὴν τῶν πιερατῶν τοῦ «Χάλιφαξ».

Ἐπειδὴ δι «Γοργός» δέν εἶχε πλέον κυβερνήτην τὸν πλοίαρχον Πάξτων, τὸ πλοῖον εἶχεν τὴν λεπτομέρειαν τὸ πλοίον εἶχεν τὴν κατοχὴν τῶν πιερατῶν τοῦ «Χάλιφαξ». Εν τοσούτῳ εἰς τὸν κόλπον ἥρχισε καποτα κίνησις. Τὰ ιστιοφόρα ἐμεναν ἀκίνητα, ἀλλ' ἀρκετὰ ἀτυπόλοια ἐσήκοναν τὰς ἀγκύρας των. Πέντε ἡ ἔξατακτοι ἐπύγιανταν ἀπὸ τὸ ἔν εἰς τὸ ἄλλο, ἐπέστρεψαν εἰς τὸν λιμένα ἡ ἔξηρχοντο ἀπὸ αὐτὸν, ἀφίουσαι διποθέν των μαχρύν ἔγην ἀπὸ αφρόν. Καμμία ἄλλως τε δὲν δημιούντο πρὸς τὸν ἄρμοικον Φάρμαρ. Επομένως κανένα φόδον δὲν εἶχαν δοσις εἰς τὸν «Γοργόν».

Κατὰ τὰς ὄκτω δύμας, νέα ἐδύθη ἀφορμῇ γ' ἀνησυχήσουν.

Ἐν ἀτμόπλοιον εἶχεν εἰσέλθη εἰς τὸν κόλπον καὶ ἐπλεσεν ἀνοικτὰ ἀπὸ τὸν ὄρμισκον Φάρμαρ, ὅπου εἶχαν πράγκιπος τῆς Οὐαλλίας, —ἐπεισέρθη διὰ πρώτην φοράν τὰς Ἰνδίες, τὸν συγώδευεν εἰς τὸ ταξεῖδι του ὁ διάσημος «Ἀγγλος ἀνταποκρήτης Οὐαλλίας» Ρώσσελ.

Τὴν αὐγὴν, ὁ ούρανὸς ἦτο ἀκόμη σκεπασμένος μὲ ἐκεῖνα τὰ χαμηλὰ σύννεφα, ἡ μᾶλλον μὲ τὰ ράπτη τῆς ἀμίχλης, τὰ δόποια καὶ δὲ ἐλαφρότερος ἀνεμος ἡδύνατο γὰρ διειλύση ἐντὸς διλύγωντα πεπτῶν τῆς ὥρας. Ἐννοεῖται δὲ, ἀφοῦ ἦτο ἀδύνατος ἡ ἀπαρσία, ὁ Χάρρης Μάρκελ ἐπορίτημα γὰρ διερχόντη πολὺ ἀκόμη ἡ ὅμηλη διὰ νὰ μὴ φαίνεται τὸ πλοῖον εἰς τὸ ἀγκυροβόλιον του.

Δὲν συνέβη δύμας αὐτὸν. Κατὰ τὰς ἔπτα, χωρὶς νὰ φυσήσῃ πνοὴ οὔτε ἀπὸ τὴν ξηρὰν οὔτε ἀπὸ τὸ πέλαγος, οἱ ἀτυοὶ ἔκεινοι ἥρχισαν γὰρ διελύνωνται: ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῶν ἥλιακῶν ἀκτίνων. Η ἡμέρα προηγγέλλετο θερμή· ἀνεμος δὲν θὰ ἔπιες διὰ νὰ την δροσίσῃ. Μετὸ διλύγον δὲ διλόπος δόλος ἀπεκαλύφθη ἐπελάσι.

Εἰς ἀπόστασιν δύο μιλλίων ἀπὸ τὸν ὄρμισκον Φάρμαρ, ἐφάνη δόλον τὸ πανόραμα τοῦ λιμένος τῆς Κουΐνταουν, καὶ κατόπιν, ἀκόμη πρὸς τὸ βάθος, τὰ πρώτα σπίτια τῆς πόλεως. Εμπρὸς εἰς τὸν λιμένα ἐφαίνοντο ἀρκετὰ ιστιοφόρα ἀραγμένα ἐδῶ καὶ ἔκειτο, περιμένοντα, τὰ περισσότερα, πότε νὰ σηκωθῇ ἀνεμος διὰ νὰ σηκώσουν τὰς ἀγκύρας των.

«Κογκόρδιες», καὶ ποὺν λόγον εἶχεν αὐτὴ ἡ μαγούρα; Εἴχε σχέσεις ἀρά γε μὲ τὸν πλοίαρχον Πάξτων καὶ ἥθελε νά του διαπλεύσῃ, ἀκόμη πρὸς τὸ βάθος, τὰ περισσότερα, πότε νὰ σηκωθῇ πολέμος εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ὑπὸ της ἡρεμούσης τῶν παραποτάμων;

— Απὸ δύος τοὺς δανδὶς δεῖς (κομψευμένους), ποὺ εἶδα ἔως τώρα, δόλιτωρ Ρώσσελ εἶναι δὲ μεγαλείτερος. διότι κοιμάται μὲ ἀσπρὰ γάντια!

— Απὸ δύος τοὺς δανδὶς δεῖς (κομψευμένους), ποὺ εἶδα ἔως τώρα, δόλιτωρ Ρώσσελ εἶναι δὲ μεγαλείτερος. διότι κοιμάται μὲ ἀσπρὰ γάντια!

— Καλὰ είμαστε μέσα στὸ καρέ! Οι ἄνθρωποι του εἶχαν πεποίθησιν εἰς αὐτὸν, καὶ δὲν ἥρωτησαν περισσότερα. Ο Χάρρης Μάρκελ θὰ εἶχε βεβίωσης τοὺς λόγους του διὰ νὰ δώσῃ ἔκεινην τὴν θύραν τοῦ καρρέ εἰς τρόπον δύτε ναρύπτεται δημιούση τῷ αἰορωθεσίων.

— Τὴν στιγμὴν ἔκεινην ἐφάνωσεν ἔνας ναύτης τῆς «Κογκόρδιες»:

— Αλί!... απ' τὸν «Γοργό!... Ο καπετάνιος εἶναι μέσα;

— Εἰς τὴν ἀρά την περιττήν, ἀνησυχήσεις τῆς Αγίλλας! — Επειδὴ δι «Γοργός» δέν εἶχε πλέον κατοχὴν τοῦ «Χάλιφαξ».

— Σήκω, σήκω, κοριτσάκι! — Κ' ἡ Λιλή τὰ μάτια ἀνοίγει: — Μπά! καλῶς μου τὸ ἀκτινάκι! — Καὶ κατέβηκε στὴ γῆ. Γιὰ νὰ μάθῃ, τέτοιαν ὥρα Νάξηνήση ποίεις. ἀργά.

— Οπωςδήποτε, ὁ Χάρρης Μάρκελ ἔλατε τὸ προφυλακτικὸν μέτρον νὰ μὴ φανταστεῖται πάντας πάντας πρόσωπον στὴ γῆ. — Τὸ περίμεναν παρὰ τὸν κάμπο. — Τῷ περίμεναν παρὰ τὸν κάμπο.

— Τῷ περίμεναν παρὰ τὸν κάμπο.

— Τῷ περίμεναν παρὰ τὸν κάμπο.

— Τῷ περίμεναν παρὰ τὸν κάμπο.

— Τῷ περίμεναν παρὰ τὸν κάμπο.

— Τῷ περίμεναν παρὰ τὸν κάμπο.

— Τῷ περίμεναν παρὰ τὸν κάμπο.

— Τῷ περίμεναν παρὰ τὸν κάμπο.

— Τῷ περίμεναν παρὰ τὸν κάμπο.

— Τῷ περίμεναν παρὰ τὸν κάμπο.

— Τῷ περίμεναν παρὰ τὸν κάμπο.

— Τῷ περίμεναν παρὰ τὸν κάμπο.

— Τῷ περίμεναν παρὰ τὸν κάμπο.

— Τῷ περίμεναν παρὰ τὸν κάμπο.

— Τῷ περίμεναν παρὰ τὸν κάμπο.

— Τῷ περίμεναν παρὰ τὸν κάμπο.

— Τῷ περίμεναν παρὰ τὸν κάμπο.

— Τῷ περίμεναν παρὰ τὸν κάμπο.

— Τῷ περίμεναν παρὰ τὸν κάμπο.

— Τῷ περίμεναν παρὰ τὸν κάμπο.

— Τῷ περίμεναν παρὰ τὸν κάμπο.

— Τῷ περίμεναν παρὰ τὸν κάμπο.

— Τῷ περίμεναν παρὰ τὸν κάμπο.

— Τῷ περίμεναν παρὰ τὸν κάμπο.

— Τῷ περίμεναν παρὰ τὸν κάμπο.

— Τῷ περίμεναν παρὰ τὸν κάμπο.

— Τῷ περίμεναν παρὰ τὸν κάμπο.

— Τῷ περίμεναν παρὰ τὸν κάμπο.

— Τῷ περίμεναν παρὰ τὸν κάμπο.

— Τῷ περίμεναν παρὰ τὸν κάμπο.

— Τῷ περίμεναν παρὰ τὸν κάμπο.

— Τῷ περίμεναν παρὰ τὸν κάμπο.

— Τῷ περίμεναν παρὰ τὸν κάμπο.

— Τῷ περίμεναν παρὰ τὸν κάμπο.

— Τῷ περίμεναν παρὰ τὸν κάμπο.

— Τῷ περίμεναν παρὰ τὸν κάμπο.

— Τῷ περίμεναν παρὰ τὸν κάμπο.

— Τῷ περίμεναν παρὰ τὸν κάμπο.

— Τῷ περίμεναν παρὰ τὸν κάμπο.

— Τῷ περίμεναν παρὰ τὸν κάμπο.

— Τῷ περίμεναν παρὰ τὸν κάμπο.

— Τῷ περίμεναν παρὰ τὸν κάμπο.

— Τῷ περίμεναν παρὰ τὸν κάμπο.

— Τῷ περίμεναν παρὰ τὸν κάμπο.

— Τῷ περίμεναν παρὰ τὸν κάμπο.

— Τῷ περίμεναν παρὰ τὸν κάμπο.

— Τῷ περίμεναν παρὰ τὸν κάμπο.

— Τῷ περίμεναν παρὰ τὸν κάμπο.

— Τῷ περίμεναν παρὰ τὸν κάμπο.

